

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 6To/53/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2119010420
Dátum vydania rozhodnutia: 04. 06. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Katarína Batisová
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2019:2119010420.2

Uznesenie

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Kataríny Batisovej a sudcov JUDr. Jána Mihala a JUDr. Jozefa Piknu v trestnej veci obžalovanej Y. U. a spol., pre obzvlášť závažný zločin nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c), písm. d), ods. 2 písm. c) Trestného zákona a iné, o odvolaní obžalovanej Y. U., nar. XX.XX.XXXX v X. a prokurátorky Krajskej prokuratúry Trnava proti rozsudku Okresného súdu Trnava zo dňa 12.03.2019, č. k. 6T/11/2019-1552, na verejnom zasadnutí konanom dňa 04.06.2019 v Trnave, takto

rozhodol:

Podľa § 319 Trestného poriadku sa odvolania obžalovanej Y. U. a prokurátorky Krajskej prokuratúry Trnava zamietajú.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom boli obžalovaná Y. U. uznaná za vinnú z obzvlášť závažného zločinu nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c), písm. d), ods. 2 písm. c) Trestného zákona, obžalovaní L. Y. a G. N. zo zločinu nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c), písm. d) Trestného zákona na tom skutkovom základe, že

najmenej od mesiaca január 2018 až do dňa 20.08.2018 do 15.58 hod. si Y. U. na rôznych miestach Trnavského kraja zadovážovala, prechovávala psychotropné látky - metamfetamín, ktoré následne predávala, a to najmenej G. I., U. N., a E. V., pričom dňa 20.08.2018 bola spolu s L. Y. a G. N. v osobnom motorovom vozidle zn. Škoda Fabia, bielej farby, evidenčné číslo BL 272 RM, cestou smerom na Senec, kedy bolo uvedené osobné motorové vozidlo zastavené príslušníkmi Policajného zboru, pričom L. Y. následne podľa § 89 ods. 1 Trestného poriadku vydal

- 1 ks plastové vrečko s celkovou hmotnosťou 1171 mg konope, upotrebitelné množstvo konope s hmotnosťou 1020 mg, s priemernou koncentráciou 15,2% hmotnostných THC,
- 1 ks bielu zatavenú striekačku s obsahom kryštalického materiálu s hmotnosťou 1684 mg a priemernou koncentráciou 11,2% hmotnostných metamfetamínu,

pričom hodnota metamfetamínu o hmotnosti 1684 mg (1,684 g) na čiernom trhu v mieste a čase spáchania skutku predstavuje najmenej 84,20 Eur a hodnota konope (cannabis) o hmotnosti 1020 mg (1,02 g) na čiernom trhu v mieste a čase spáchania skutku predstavuje najmenej 10,20 Eur,

následne podľa § 101 ods. 1 Trestného poriadku bola vykonaná prehliadka osobného motorového vozidla zn. Škoda Fabia, bielej farby, evidenčné číslo BL 272 RM, pri ktorej boli okrem iného zaistené

- 1 ks plastové vrečko s obsahom bielej kryštalickej látky hmotnosťou 2339 mg a priemernou koncentráciou 17,1% hmotnostných metamfetamínu,
- 1 ks plastové vrečko s obsahom konope s hmotnosťou 191 mg, s koncentráciou 9,2% hmotnostných THC,

ktoré si zadovážili a spoločne prechovávali Y. U. a G. N. s tým, že hodnota metamfetamínu o hmotnosti 2339 mg (2,339 g) na čiernom trhu v mieste a čase spáchania skutku predstavuje najmenej 116,95 Eur a hodnota konope (cannabis) o hmotnosti 191 mg (0,191 g) na čiernom trhu v mieste a čase spáchania skutku predstavuje najmenej 2,86 Eur,

následne bola podľa § 100 ods. 1 Trestného poriadku vykonaná domová prehliadka na adrese A. S. P. č. XX/XX, U., pri ktorej boli okrem iného zaistené

- zelená sušená rastlina - konope s hmotnosťou 375 mg a s koncentráciou THC 13,6% hmotnostných,
- plastové vrečko s obsahom kryštalického materiálu s hmotnosťou 729 mg a s priemernou koncentráciou 11,6% hmotnostných metamfetamínu,
- kovový mlynček so zvyškami konope s hmotnosťou 302 mg, s koncentráciou 19,9% hmotnostných THC,
- zelené vrečko s kryštalickým materiálom s hmotnosťou 39 mg a s priemernou koncentráciou 67,7% hmotnostných metamfetamínu,
- plastové vajíčko s obsahom papierika LSD, čo zodpovedá 1 obvyklej jednorazovej dávke drogy,

s tým, že hodnota metamfetamínu o hmotnosti 768 mg (0,768 g) na čiernom trhu v mieste a čase spáchania skutku predstavuje najmenej 38,40 Eur, hodnota konope (cannabis) o hmotnosti 677 mg (0,667 g) na čiernom trhu v mieste a čase spáchania skutku predstavuje najmenej 6,77 Eur a hodnota 1ks LSD tripu na čiernom trhu v mieste a čase spáchania skutku predstavuje najmenej 10 Eur,

príčom podľa zákona č. 139/1998 Z. z. o omamných látkach, psychotropných látkach a prípravkoch je metamfetamín zaradený do II. skupiny psychotropných látok, LSD je zaradený do I. skupiny psychotropných látok a rastliny rodu Cannabis (konopa) sú zaradené do I. skupiny omamných látok.

Za to obžalovanej okresný súd uložil podľa § 172 ods. 2 Trestného zákona, § 38 ods. 2, ods. 3 Trestného zákona, § 36 písm. j), písm. l) Trestného zákona, § 39 ods. 2 písm. e) Trestného zákona trest odňatia slobody vo výmere 5 rokov. Podľa § 48 ods. 2 písm. b), ods. 4 Trestného zákona súd obžalovanú zaradil na výkon trestu do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia. A podľa § 73 ods. 2 písm. d) Trestného zákona bolo obžalovanej uložené aj ochranné protitoxikomanické liečenie ambulantnou formou a podľa § 76 ods. 1 Trestného zákona s poukazom na § 78 ods. 1 Trestného zákona jej bol uložený ochranný dohľad v trvaní 2 roky.

Obžalovanému L. Y. súd I. stupňa uložil podľa § 172 ods. 1 Trestného zákona s použitím § 38 ods. 2, ods. 3, § 36 písm. l), písm. n) Trestného zákona trest odňatia slobody vo výmere 3 roky. Podľa § 49 ods. 1 písm. a), § 51 ods. 1 Trestného zákona obžalovanému výkon trestu odňatia slobody podmienene odložil a zároveň mu uložil probačný dohľad nad jeho správaním v skúšobnej dobe. Podľa § 51 ods. 2 Trestného zákona obžalovanému určil skúšobnú dobu na 5 rokov. Podľa § 51 ods. 2 Trestného zákona s poukazom na § 51 ods. 3 Trestného zákona súd obžalovanému uložil obmedzenie spočívajúce v zákaze požívania omamných a psychotropných látok. Podľa § 51 ods. 2 Trestného zákona s poukazom na § 51 ods. 4 písm. g) Trestného zákona súd obžalovanému uložil i primeranú povinnosť spočívajúcu v príkaze podrobiť sa v súčinnosti s probačným a mediačným úradníkom, alebo iným odborníkom programu sociálneho výcviku alebo inému výchovnému programu. A podľa § 51 ods. 2 Trestného zákona s poukazom na § 51 ods. 4 písm. j) Trestného zákona súd obžalovanému uložil primeranú povinnosť spočívajúcu v príkaze zamestnať sa v skúšobnej dobe, alebo sa preukázateľne uchádzať o zamestnanie.

Obžalovanému G. N. súd I. stupňa uložil podľa § 172 ods. 1 Trestného zákona s použitím § 36 písm. l), § 37 písm. m) Trestného zákona trest odňatia slobody vo výmere 3 roky. Podľa § 49 ods. 1 písm. a), § 51 ods. 1 Trestného zákona obžalovanému výkon trestu odňatia slobody podmienene odložil a zároveň mu uložil probačný dohľad nad jeho správaním v skúšobnej dobe. Podľa § 51 ods. 2 Trestného zákona obžalovanému určil skúšobnú dobu na 5 rokov. Podľa § 51 ods. 2 Trestného zákona s poukazom na § 51 ods. 3 Trestného zákona súd obžalovanému uložil obmedzenie spočívajúce v zákaze požívania omamných a psychotropných látok. Podľa § 51 ods. 2 Trestného zákona s poukazom na § 51 ods. 4 písm. g) Trestného zákona súd obžalovanému uložil i primeranú povinnosť spočívajúcu v príkaze podrobiť sa v súčinnosti s probačným a mediačným úradníkom, alebo iným odborníkom programu sociálneho výcviku alebo inému výchovnému programu. A podľa § 51 ods. 2 Trestného zákona s poukazom na § 51 ods. 4 písm. j) Trestného zákona súd obžalovanému uložil primeranú povinnosť spočívajúcu v príkaze zamestnať sa v skúšobnej dobe, alebo sa preukázateľne uchádzať o zamestnanie.

Predseda senátu okresného súdu po prednesení obžaloby upovedomil strany, že na účely ďalšieho konania vrátane možnosti vyhlásenia podľa § 257 ods. 1 písm. b), písm. c) Trestného poriadku bude súd upravovať skutkovú vetu obžaloby vypustením výpočtu obvyklých jednorazových dávok z dôvodu, že obvykle jednorazová dávka ako právny pojem je znakom skutkovej podstaty výlučne iba trestného činu podľa § 171 Trestného zákona s poukazom na § 135 Trestného zákona a nie trestného činu podľa § 172 Trestného zákona. Proti takejto modifikácii skutkovej vety nemali strany žiadne námietky. Následne všetci traja obžalovaní, po poučení podľa § 257 ods. 1 písm. a), b), c), ods. 4, ods. 5, ods. 8 Trestného poriadku, urobili vyhlásenie podľa § 257 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku, teda, že sú vinní zo spáchania skutku uvedeného v obžalobe Krajskej prokuratúry Trnava zo dňa 14.02.2019, sp. zn. Kv/33/18 v zmysle modifikácie znenia skutkovej vety prokurátorom a následne i predsedom senátu na hlavom pojednávaní.

Vzhľadom k vyhláseniu obžalovaných, predseda senátu postupom podľa § 333 ods. 3 písm. c), d), f), g), h) Trestného poriadku položil obžalovaným tam uvedené otázky, na ktoré obžalovaní zhodne odpovedal „áno“. Prokurátor Krajskej prokuratúry Trnava navrhol vyhlásenie obžalovaných prijať. Okresný súd vyhlásenie obžalovaných podľa § 257 ods. 7 Trestného poriadku prijal a zároveň v zmysle ods. 8 citovaného ustanovenia rozhodol, že vykoná dokazovanie len čo do výroku o treste u všetkých obžalovaných a v prípade Y. U. aj čo do výroku o ochrannom opatrení.

K výroku o treste obžalovanej U. okresný súd uviedol, že obžalovaná z hľadiska zavinenia konala jednoznačne v priamom úmysle, pričom objektom voči ktorému smerovalo jej protiprávne konanie bol záujem štátu a spoločnosti na ochrane života a zdravia pred škodlivými účinkami omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov. Obžalovaná sa skutku dopustila závažnejším spôsobom konania a to zjavne s pohnútkou majetkového prospechu z tejto trestnej činnosti. U obžalovanej okresný súd prihliadol na existenciu dvoch poľahčujúcich okolností podľa § 36 písm. j), písm. l) Trestného zákona, ktoré spočívajú v tom, že doposiaľ viedla riadny život (na priestupky súd neprihliadol s poukazom na ich menšiu závažnosť a druh prejednávanej trestnej činnosti) a k spáchanej trestnej činnosti sa priznala a túto i úprimne oľutovala, zároveň na absenciu priťažujúcich okolností podľa § 37 Trestného zákona. Pri prevahe poľahčujúcich okolností súd upravil trestnú sadzbu určenú v § 172 ods. 2 Trestného zákona podľa § 38 ods. 3 Trestného zákona. Po úprave trestnej sadzby mohol súd obžalovanej ukladať trest odňatia slobody vo výmere 10 rokov - 13 rokov a 4 mesiace. Pri posudzovaní osoby obžalovanej a možnosti jej nápravy súd prihliadol jednak na údaje vyplývajúce z jej odpisu registra trestov, z ktorého vyplýva, že je bezúhonná, ako i na celkový kajúcny postoj obžalovanej k spáchanej trestnej činnosti na hlavnom pojednávaní. V danej veci obžalovaná urobila vyhlásenie o vine, ktoré súd prijal, pričom spáchanú trestnú činnosť úprimne oľutovala. Z vykonaného dokazovania zároveň vyplynulo, že obžalovaná sa zvlášť významnou mierou podieľala na objasnení trestného činu založenia, zosnovania a podporovania zločineckej skupiny podľa § 296 Trestného zákona v súbehu s obzvlášť závažným zločinom nedovolennej výroby omamných a psychotropných látok, jedov, alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. a), c), d), ods. 2 písm. c), ods. 4 písm. b), c) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. b), § 141 písm. a) Trestného zákona vo veci vedenej pod ČVS:PPZ-1108/NKA-PZ-BA-2018. Zároveň obžalovaná aktívne a významnou mierou prispela i k objasňovaniu obzvlášť závažného zločinu nedovolennej výroby omamných a psychotropných látok, jedov, alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa 172 ods. 1 písm. a), písm. b), písm. c) Trestného zákona, ods. 2 písm. c) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. b), písm. i) Trestného zákona vo veci vedenej pod ČVS: PPZ-73/NKA-PZ-ZA-2018. Vzhľadom k uvedenému prichádzalo podľa názoru okresného súdu do úvahy u obžalovanej použitie ustanovení o mimoriadnom znížení trestu podľa § 39 ods. 2 písm. e) Trestného zákona. Z tohto dôvodu súd posudzoval nebezpečnosť obžalovanou spáchaného trestného činu na jednej strane a závažnosť trestnej činnosti vrátane miery, akou prispela k jej objasneniu na strane druhej. Vzhľadom na zvlášť vysokú závažnosť trestnej činnosti, na ktorej objasňovaní sa obžalovaná aktívne podieľala, zároveň pri posúdení závažnosti ňou spáchanej trestnej činnosti a s prihliadnutím aj na jej osobu a možnosť jej nápravy, dospel okresný súd k záveru, že i trest odňatia slobody na samej spodnej hranici zníženej trestnej sadzby podľa § 39 ods. 2 písm. e) Trestného zákona s poukazom na § 39 ods. 3 písm. c) Trestného zákona vo výmere 5 rokov nepodmienečne je schopný v prípade obžalovanej dosiahnuť účel trestu tak z hľadiska individuálnej ako i generálnej prevencie trestu. Uvedený trest považoval súd po posúdení všetkých okolností prípadu, hlavne miery spolupráce obžalovanej s orgánmi činnými v trestnom konaní v iných závažných trestných veciach za zákonný a zároveň za proporcionálne vyvážený

medzi záujmom spoločnosti na potrestaní obžalovanej za stíhanú trestnú činnosť a záujmom spoločnosti na náležitom objasnení trestnej činnosti a následnom spravodlivom potrestaní páchatel'ov, ktorí sú stíhaní v trestných veciach, kde obžalovaná vypovedala ako svedok. Súd obžalovanú odsudzoval za spáchanie obzvlášť závažného zločinu, čím boli splnené podmienky na jej zaradenie do ústavu s maximálnym stupňom stráženia, avšak s poukazom na skutočnosti vyplývajúce z jej odpisu registra trestov, hodnotiac narušenie obžalovanej, dospel napokon súd k záveru, že účel trestu a teda jej náprava bude lepšie zaručená v ústave na výkon trestu so stredným stupňom stráženia. S poukazom na závery znaleckého posudku č. 159/2018 znalca z odboru zdravotníctvo a farmácia, odvetvie psychiatria MUDr. Mária Straku a skutočnosť, že obžalovaná spáchala trestný čin aj v súvislosti s užívaním návykovej látky, rozhodol súd o uložení ochranného liečenia protitoxikomanického ambulantnou formou, ako to odporučil znalec. Pretože obžalovaná spáchala obzvlášť závažný zločin, za ktorý jej súd ukladal nepodmienečný trest odňatia slobody, obligatórne jej uložil aj ochranný dohľad a to na dobu 2 roky. Túto dobu v rámci nútenej postpenitenciárnej starostlivosti považoval súd za dostatočnú na dovŕšenie nápravy obžalovanej ako páchatel'a obzvlášť závažného zločinu.

K výroku o treste obžalovaného Y. a N. okresný súd uviedol, že obžalovaní z hľadiska zavinenia konali jednoznačne obaja v priamom úmysle. Objektom voči ktorému smerovalo ich protiprávne konanie bol záujem štátu a spoločnosti na ochrane života a zdravia pred škodlivými účinkami omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov. Podľa názoru okresného súdu v rámci spôsobu spáchania činu je u obžalovaného Y. nutné zvýrazniť i skutočnosť, že omamné a psychotropné látky neprechovával iba pri sebe, ale prechovával ich aj na adrese trvalého bydliska, kde boli zaistené v rámci výkonu domovej prehliadky. U obžalovaného Y. súd pri absencii priťažujúcich okolností prihliadol na existenciu dvoch poľahčujúcich okolností podľa § 36 písm. l), písm. n) Trestného zákona, ktoré spočívajú v tom, že obžalovaný sa ku skutku priznal a úprimne ho oľutoval a od začiatku trestného stíhania napomáhal orgánom činným v trestnom konaní tým, že vo svojich výpovediach usvedčoval oboch spoluobžalovaných. Čo sa týka odsúdení zahraničným súdom, na tieto súd neprihliadol, nakoľko z vykonaného dokazovania nebolo možné jednoznačne ustáliť, či obžalovaný tresty (pokuty) zaplatil/nezaplatil, pričom zaplaticm by analogickým aplikovaním § 92 ods. 2 Trestného zákona došlo k ich zahladeniu, čo by bránilo na ne prihliadať. Pri prevahe poľahčujúcich okolností teda súd upravil trestnú sadzbu určenú § 172 ods. 1 Trestného zákona podľa § 38 ods. 3 Trestného zákona. Po takejto úprave trestnej sadzby mohol súd obžalovanému ukladať trest vo výmere 3 roky - 7 rokov a 8 mesiacov. Pri posudzovaní osoby obžalovaného a možnosti jeho nápravy súd prihliadol hlavne na údaje vyplývajúce z jeho odpisu registra trestov, výpisu priestupkov a na údaje vyplývajúce zo správy o jeho povesti. Vyhodnotením uvedených skutočností v zmysle všetkých zásad ukladania trestov dospel súd k záveru, že v prípade obžalovaného nie je na dosiahnutie účelu trestu na neho nevyhnutne potrebné pôsobiť nepodmienečným trestom odňatia slobody. Naopak vyhodnotením osoby obžalovaného, ktorý sa od začiatku trestného stíhania ku skutku priznával, ktorý nebol na území Slovenskej republiky doposiaľ odsúdený, dopustil sa iba priestupkov na úseku cestnej dopravy a ktorý býva na adrese trvalého bydliska s družkou a dvomi maloletými deťmi, dospel súd k presvedčeniu, že trest odňatia slobody vo výmere 3 rokov s jeho podmieneným odkladom na skúšobnú dobu 5 rokov s probačným dohľadom je trestom adekvátnym a povedie tak k vytvoreniu podmienok na nápravu samotného obžalovaného ako i k dostatočne účinnej ochrane spoločnosti pred kriminalitou. Na posilnenie účelu trestu v podobe nápravy obžalovaného mu súd uložil ako súčasť probačného dohľadu primerané obmedzenie spočívajúce v zákaze požívania omamných a psychotropných látok, primeranú povinnosť spočívajúcu v príkaze podrobiť sa v súčinnosti s probačným a mediáčnym úradníkom, alebo iným odborníkom programu sociálneho výcviku alebo inému výchovnému programu a povinnosť spočívajúcu v príkaze zamestnať sa v skúšobnej dobe, alebo sa preukázateľne uchádzať o zamestnanie.

U obžalovaného N. súd prihliadol na existenciu jednej poľahčujúcej okolnosti podľa § 36 písm. l) Trestného zákona, spočívajúcej v tom, že sa ku skutku na hlavnom pojednávaní priznal a úprimne ho oľutoval a existenciu jednej priťažujúcej okolnosti podľa § 37 písm. m) Trestného zákona spočívajúcej v tom, že za trestný čin už bol odsúdený. Pri vyrovnaní miere poľahčujúcich a priťažujúcich okolností mohol súd obžalovanému ukladať trest vo výmere 3 roky - 10 rokov. Pri posudzovaní osoby obžalovaného a možnosti jeho nápravy súd prihliadol najmä na údaje vyplývajúce z odpisu jeho registra trestov. Obžalovaný bol už síce súdne trestaný, avšak pre druhovo inú trestnú činnosť (prečin podvodu podľa § 221 ods. 1 Trestného zákona). Zo skutkovej vety tohto rozsudku (výsledky prehliadky osobného motorového vozidla zn. Škoda Fabia) v kontexte kriminálnej minulosti obžalovaného je podľa presvedčenia súdu možné dospieť k záveru, že aktuálne stíhaná „drogová“ trestná činnosť

predstavuje u obžalovaného iba exces vo vedení doterajšieho života. Posúdením osoby obžalovaného a všetkých okolností prípadu v súhrne bol okresný súd presvedčený, obdobne ako pri obžalovanom Y., že trest odňatia slobody vo výmere 3 rokov s jeho podmieneným odkladom na skúšobnú dobu 5 rokov s probačným dohľadom je trestom adekvátnym a povedie tak k vytvoreniu podmienok na nápravu samotného obžalovaného ako i k dostatočne účinnej ochrane spoločnosti pred kriminalitou. Na posilnenie účelu trestu v podobe nápravy obžalovaného mu súd uložil ako súčasť probačného dohľadu primerané obmedzenie spočívajúce v zákaze požívania omamných a psychotropných látok, primeranú povinnosť spočívajúcu v príkaze podrobiť sa v súčinnosti s probačným a mediačným úradníkom, alebo iným odborníkom programu sociálneho výcviku alebo inému výchovnému programu a povinnosť spočívajúcu v príkaze zamestnať sa v skúšobnej dobe, alebo sa preukázateľne uchádzať o zamestnanie.

Proti tomuto rozsudku podala v zákonnej lehote odvolanie obžalovaná, čo do výroku o treste, resp. do výroku o spôsobe jeho výkonu a prokurátorka Krajskej prokuratúry Trnava voči výrokom o treste u všetkých obžalovaných (neskôr odvolanie vo vzťahu k obžalovanej U. vzala späť).

Obžalovaná vo svojom odvolaní uviedla, že má maloleté dieťa, preto prosí odvolací súd o zváženie možnosti, či nemôže trest odňatia slobody vykonávať v ústave na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia, kde sú odsúdeným umožnené podstatne širšie možnosti kontaktu s rodinou.

Prokurátorka v odvolaní argumentovala nasledovne:

„Pri ukladaní trestu je veľmi dôležité hodnotiť osobu páchatela, jeho pomery a možnosť jeho nápravy, a to najmä preto, aby trest, ktorý je páchatelovi ukladaný, odrážal v sebe najmä jeho minulosť z hľadiska jeho postoja k dodržiavaniu jednotlivých spoločenských noriem, jeho povinností, ale najmä jeho vývoj z hľadiska páchania trestnej činnosti, resp. iného protiprávneho konania, k čomu podľa názoru prokurátorky v tomto prípade v celom rozsahu, tak ako to vyžaduje § 34 ods. 4 Trestného zákona, zo strany súdu neprišlo.

Z odpisu Registra trestov Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky vzťahujúceho sa na osobu obvineného L. Y. vyplýva skutočnosť, že menovaný bol doposiaľ dvakrát súdne trestaný. Odsúdenie v bode 1. odpisu registra trestov L. Y. je cudzozemské rozhodnutie AG Regensburg sp. zn. 31a Cs 106 Js 30439/15, z 01.02.2016, právoplatného 24.05.2016, pre trestný čin označený ako nedovolený vývoz alebo dovoz zbraní, strelných zbraní, ich súčastí a komponentov, streliva a výbušnín. Odsúdenie v bode 2. odpisu registra trestov L. Y. je cudzozemské rozhodnutie AG Eggenfelden sp. zn. 2 Cs 408 Js 36371/17, z 27.12.2017, právoplatného 20.02.2018, pre trestný čin označený ako jazda bez vodičského oprávnenia alebo pri zadržaní vodičského preukazu.

Z výpisu z ústrednej evidencie priestupkov Ministerstva vnútra Slovenskej republiky vyplýva skutočnosť, že obvinený bol v období od roku 2014 do roku 2018 doposiaľ osemkrát priestupkovo postihnutý a to za protiprávne konanie na úseku cestnej dopravy.

Z odpisu Registra trestov Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky vzťahujúceho sa na osobu obvineného G. N. vyplýva skutočnosť, že menovaný bol doposiaľ dvakrát trestne stíhaný, z toho jedenkrát odsúdený. Uznesením Okresnej prokuratúry Galanta pod sp. zn. 1 Pv 543/07 zo dňa 10.01.2008, právoplatným dňa 22.01.2008 bolo podmiennečne zastavené trestné stíhanie obvineného G. N. pre prečin ublíženia na zdraví spolupáchatelstvom podľa § 20 k § 156 ods. 1 Trestného zákona, pričom obvinený sa osvedčil v skúšobnej dobe. Rozsudkom Okresného súdu Galanta sp. zn. 1T 32/15 zo dňa 25.03.2015, právoplatného dňa 25.03.2015 bol odsúdený pre prečin podvodu podľa § 221 ods. 1 Trestného zákona.

Z výpisu z ústrednej evidencie priestupkov Ministerstva vnútra Slovenskej republiky vyplýva skutočnosť, že obvinený bol v období od roku 2014 do roku 2018 doposiaľ päťkrát priestupkovo postihnutý a to prevažne za protiprávne konanie na úseku cestnej dopravy.

Vo vzťahu k aktuálnej drogovej trestnej činnosti, dňa 22.08.2018 bol Krajskou prokuratúrou Trnava Okresnému súdu Trnava podaný návrh na vzatie obvinených Y. U., G. N. a L. Y. do väzby, u obvinenej U. z dôvodu väzby podľa § 71 ods. 1 písm. b), písm. c) Trestného poriadku, u obvinených N. a Y. z dôvodu väzby podľa § 71 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku, teda že je daná dôvodná obava z pokračovania

v trestnej činnosti obdobného charakteru, teda i ďalším zadovažovaním a prechovávaním omamných a psychotropných látok.

Okresný súd Trnava predmetnému návrhu prokurátora v plnom rozsahu vyhovel a všetkých troch obvinených uznesením zo dňa 24.08.2018, sp. zn. 3Tp/53/2018, vzal do väzby. O podaných sťažnostiach obvinených U., N. a Y. Krajský súd v Trnave rozhodol uznesením zo dňa 12.09.2018, sp. zn. 5Tpo/79/2018 tak, že podľa § 193 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku sťažnosti obvinených zamietol.

Po vykonaní rozsiahleho dokazovania bola dňa 14.02.2019 Okresnému súdu Trnava podaná na obvinených Y. U., L. Y. a G. N. obžaloba, u obvinenej Y. U. pre obzvlášť závažný zločin nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c), písm. d), ods. 2 písm. c) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. j) Trestného zákona a u obvinených L. Y. a G. N. pre zločin nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c), písm. d) Trestného zákona.

Na hlavnom pojednávaní konanom dňa 12.03.2019, po prednesení obžaloby prokurátorom postupne predstúpili obžalovaná Y. U., obžalovaný L. Y. a obžalovaný G. N., ktorí po zákonom poučení v zmysle ustanovenia § 257 ods. 1 Trestného poriadku, zhodne uviedli, že sú vinní zo spáchania skutku, ktorý je uvedený v prednesenej obžalobe, následne na položené otázky súdu v zmysle § 333 ods. 3 Trestného poriadku odpovedali „áno“, načo súd u všetkých troch obžalovaných podľa § 257 ods. 7 Trestného poriadku prijal vyhlásenie obžalovaných, že sú vinní zo spáchania skutku uvedeného v obžalobe prokurátora KP Trnava pod sp. zn. Kv 33/18/2200 zo dňa 14.02.2019.

V danom prípade teda nie je pochybnosť o tom, že obžalovaní sa predmetnej žalovanej trestnej činnosti dopustili, túto spáchali tak, ako im je kladená za vinu v podanej obžalobe.

Vzhľadom na všetky vyššie uvedené skutočnosti je teda na mieste konštatovať, že ďalšie protiprávne konanie obžalovaných s poukazom na ich jednak trestnú, ako i priestupkovú minulosť, má u oboch obžalovaných gradujúci charakter. S poukazom na túto stúpajúcu tendenciu protispoločenského správania, ako i na závažnosť spáchanej trestnej činnosti, pre ktorú sú obaja aktuálne obžalovaní, považujem v danom prípade vyššie uvedený podmienený trest odňatia slobody vo výmere 3 (tri) roky so skúšobnou dobou v trvaní 5 (päť) rokov a uloženými obmedzeniami a povinnosťami, aj s poukazom na možnosť nápravy obžalovaných, za nedostatočný. V danom prípade mám teda za to, že až uložením nepodmieneného trestu odňatia slobody so zaradením obžalovaných na výkon trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu odňatia slobody u obžalovaného L. Y. a obžalovaného G. N. bude v ich prípade naplnený účel represie a predovšetkým individuálnej a generálnej prevencie.

S poukazom na všetky vyššie uvedené skutočnosti mám za to, že rozsudok prvostupňového súdu vo výroku o treste, časti výmery trestu je neprimeraný, t. j. nenapĺňajúci účel trestu definovaný v § 34 ods. 1 Trestného zákona. Navrhujem preto, aby Krajský súd v Trnave podľa § 321 ods. 1 písm. e) Trestného poriadku zrušil napadnutý rozsudok Okresného súdu Trnava zo dňa 12.03.2019, sp. zn. 6T/11/2019 v časti výroku o treste u obžalovaného L. Y. a obžalovaného G. N. a či už postupom podľa § 322 ods. 1 Trestného poriadku uložil prvostupňovému súdu, aby vo veci znovu konal a rozhodol alebo aby postupoval v intenciách § 322 ods. 3 Trestného poriadku."

Obžalovaný Y. sa k podanému odvolaniu prokurátorky vyjadril prostredníctvom obhajcu a uviedol, že k dohode o vine a treste nedošlo, nevie z akých dôvodov a preto na hlavnom pojednávaní urobil vyhlásenie o svojej vine. Navrhol odvolanie prokurátorky zamietnuť.

Obžalovaný N. sa tiež k podanému odvolaniu prokurátorky vyjadril prostredníctvom obhajkyne a uviedol, že podmienený trest je podľa neho zákonný a súladný so zásadami ukladania trestov ustanovených v § 34 Trestného zákona, ako aj s účelom trestu. Navrhol odvolanie prokurátorky ako nedôvodné zamietnuť.

Odvolací súd vo veci vykonal verejné zasadnutie, na ktoré sa dostavil prokurátor krajskej prokuratúry, obžalovaní a ich obhajcovia. Všetky procesné strany zotrvali na svojich písomných podaniach, ktoré prezentovali na verejnom zasadnutí.

Krajský súd v Trnave, ako súd odvolací, postupom uvedeným v citovanom ustanovení § 317 ods. 1 Trestného poriadku zistil, že odvolanie proti rozsudku okresného súdu podala procesná strana na

to oprávnená, a to proti výroku, proti ktorému odvolanie podať mohla, pričom tak urobila v lehote ustanovenej v zákone a dospel k zisteniu, že odvolania obžalovanej U. a prokurátorky nie sú dôvodné.

Po preskúmaní spisového materiálu odvolací súd dospel k záveru, že okresný súd vykonal na hlavnom pojednávaní dostatočné dokazovanie ohľadom výroku o treste, správne vyhodnotil osoby obžalovaných a ďalšie skutočnosti potrebné pre uloženie spravodlivého trestu. Rovnako v dôvodoch napadnutého rozsudku dostatočne vyhodnotil, na základe akých myšlienkových postupov dospel k rozsahu poľahčujúcich a priťažujúcich okolností a správne vyhodnotil pomer poľahčujúcich a priťažujúcich okolností v zmysle ustanovenia § 38 ods. 2, ods. 3 Trestného zákona. Rovnako tak správne u obžalovanej U. aplikoval ustanovenie § 39 ods. 2 písm. e) Trestného zákona, čo v konečnom dôsledku nikto nenamietal, keďže odvolanie prokurátorky bolo vzaté späť.

K odvolaniu obžalovanej treba len uviesť, že odvolací súd nepovažoval jej rodinné pomery za takú skutočnosť, ktorá by mala viesť k jej zaradeniu do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia. Okresný súd správne aplikoval ustanovenie § 48 ods. 4 Trestného zákona, keď obžalovanú na výkon trestu zaradil do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia.

K odvolaniu prokurátorky treba zase uviesť, že s poukazom na vyhodnotenie osôb obžalovaných Y. a N., ako aj možnosti ich nápravy odvolací súd považoval im uložený podmienený trest odňatia slobody s probačným dohľadom a skúšobnou dobou až v trvaní 5 rokov (spolu s uloženými obmedzeniami a povinnosťami) za zákonný, spravodlivý a zodpovedajúci tak požiadavkám individuálnej ako i generálnej prevencie.

Na záver si odvolací súd dovoľí uviesť, že podmienené odsúdenie vychádza z predpokladu, že už odhalenie trestného činu, trestné stíhanie páchateľa, negatívne zhodnotenie jeho činu rozsudkom, hrozba budúceho eventuálneho výkonu trestu môžu mať sami o sebe z hľadiska individuálnej a generálnej prevencie účinky, ktoré má inak výkon uloženého trestu odňatia slobody (bez podmieneného odkladu jeho výkonu). Podmieneným odsúdením sa poskytuje páchateľovi dôvera a možnosť, aby bez izolácie od spoločnosti svojim chovaním v skúšobnej dobe odčinil spáchaný trestný čin, čím sa vzbudzuje záujem páchateľa na vlastnom riadnom živote tak, aby nebol len pasívnym objektom pôsobenia trestu. Podmienené odsúdenie je prostriedkom k dosiahnutiu účelu trestu, nie prejavom zhovievavosti k páchateľovi trestného činu, či prejavom rezignácie voči potrestaniu.

S poukazom na vyššie uvedené skutočnosti krajský súd tak odvolanie Y. U. a odvolanie prokurátorky Krajskej prokuratúry Trnava podľa § 319 Trestného poriadku ako nedôvodné zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný riadny opravný prostriedok.